

Tower_Print.ttf

Tower Print

V Cézarei žil istý muž menom Kornélius, stotník kohorty, zvanej Italčák. Bol nábožný a bohabojný s celým svojím domom. Dával veľa almužien ľudu a ustavične sa modlil k Bohu. Raz okolo tretej hodiny popoluďní viedel jasne vo videní Božieho anjela, ako prichádza k nemu a oslovuje ho: „Kornélius!“ Ale on na neho hľadel a prečaknutý povedal: „Co je, Pane?“ Odpovedal mu: „Tvoje modlitby a twoje almužny vystúpili pred Božiu tvár a on si na ne spomenul. A teraz posli mužov do Joppe a zavolaj si Šimona s prímením Peter; býva u istého Šimona, garbiara, co má dom pri mori.“ A keď anjel, co s ním hovoril, odšiel, zavolať si dvoch sluhov a nábožného vojaka z tých, čo mu boli podriadení, všetko im porozprával a poslať ich do Joppe. Na druhý deň, keď boli na ceste a boli zložení k mestu, Peter vysiel okolo poľudnia na strechu modliť sa. Keď vyhľadalo, chcel jest. Kým mu pripravovali, padol do výtrženia. Viedel otvorené nebo a zostupovať akúsi nádobu, ako veľké prestieradlo, spúšťané za styri rohy na zem. Bol v nej všetky druhy štvornožcov, zemeplazov a nebeské vtáctvo. I zaznel mu hlas: „Peter, vstan, zabíjaj a jedz!“ Ale Peter povedal: „Nijakým činom, Pane, ved' som nikdy nejedol nič poškvrenené a necisté.“ Ale hlas sa mu ozval znova, druhý raz: „Co Boh ocítiš, ty nenazývaj poškvreneným.“ Toto sa opakovalo tri razy a hned bola nádoba vzatá do neba. Kým bol Peter v rozpakoch, čo to bol za úkaz, ktorý viedel, zastali pri bráne muži, ktorých poslať Kornélius, a dopytovali sa na Šimonov dom. Zavolali a pátrali sa, či tam býva Šimon s prímením Peter. Ako Peter premýšľal o videní, Duch mu povedal: „Hľadajú ťa traja muži. Vstan teda, zíť dolu a bez váhania chod' s nimi, lebo som ich ja poslať.“ Peter zisiel k mužom a povedal: „Ja som ten, ktorého hľadáte. Kvôli čomu ste prišli?“ Oni povedali: „Stotník Kornélius, spravodlivý a bohabojný muž, ktorému celý židovský národ vydáva svedectvo, dostal pokyn od svätého anjela aby si ťa pozval do domu a vypocul tvoje slová.“ Zavolali ich teda dnu a pohostili. Na druhý deň vstal a siel s nimi a niektorí bratia z Joppe ho sprevádzali. V ďalším deň príšiel do Cézarey. Kornélius ich už čakal s poľom s pozvanými príbuznými a najbližšími priateľmi. Keď Peter prichádzal, Kornélius mu vysiel v ústrety, padol mu k nohám a poklonil sa. Ale Peter ho zdvíhol a povedal mu: „Vstan, aj ja som len človek.“ Ako sa s ním rozprával, vošiel dnu a niesiel tam mnoho zhromaždených. I povedal im: „Vy viete, že Žid sa nesmie spoščiť ani stretnúť s cudzincom. Ale mne Boh ukázal, že nemám nikoho nazývať poškvreneným alebo necistým človekom. Preto som príšiel bez váhania, keď ste ma pozvali. A pýtam sa, kvôli čomu ste ma pozvali?“ Kornélius povedal: „Sú to styri dni práve v túto hodinu, čo som sa o tretej hodine popoluďní modlil vo svojom dome. Tu predo mnou zastal muž v bielem odevi a povedal mi: „Kornélius, tvoja modlitba je vyslyšaná a Boh si spomenul na tvoje almužny. Posli teda do Joppe a zavolaj si Šimona s prímením Peter; býva v dome garbiara Šimona pri mori.“ Hned som teda poslať po teba a ty si dobre urobil, že si príšiel. A teraz sme my vsetci tu pred Bohom tvárou, aby sme vypoculi vsetko, čo ti Pán prikázať.“ Vtedy Peter otvoril ústa a povedal: „Naozaj poznávam, že Boh nenaďža nikomu, ale v každom národe mu je milý ten, kto sa ho bojí a koná spravodlivo. Synom Izraela zosiel slovo a zvestoval pokoj skrze Ježiša Krista; on je Panom vsetkých: Vy viete, čo sa počnúť od Galilej po krste, ktorý hlásal Ján, dialo po celej Judei; ako Boh pomazal Ježiša z Nazareta Duchom Svätým a mocou a on chodil, dobre robil a uzdravoval vsetkých posadnutých diabolom, lebo bol s ním Boh. A my sme svedkami vsetkého, čo urobil v judejskej krajině i v Jeruzaleme. Ale zavesili ho na drevo a zabili. Boh ho tretieho dňa vzkriesil a dal mu, aby sa zjavil – nie vsetkemu ľudu, ale svedkom, ktorých Boh vopred určil, nám, čo sme s ním po jeho zmŕtvychvstaní jedli a piši. A prikázał nám, aby sme ľudu hlásali a dosvedčovali, že to jeho Boh ustanovił za súdcu živých i mŕtvyh. Jemu vydávajú vsetci proroci svedectvo, že pre jeho meno dosiahne odpustenie hriechov každého, kto v neho verí.“ Kým Peter toto hovoril, zostúpil Duch Svätý na vsetkých, co pocúvali slovo. A veriaci z obriezky, čo príšeli s Petrom, žisli, že sa dar Duchu Svätého vysísal aj na pohanov, lebo ich pocúvali hovoriť jazykmi a veselbiť Boha. Vtedy Peter povedal: „Môžete este niekto zabrániť, aby boli vodou pokrstení tí, čo dostali Duha Svätého tak ako my?“ A rozkázał ich pokristiť v mene Ježiša Krista. Potom ho prosili, aby u nich niekoľko dní zostal.